téhož výškového a půdorysného rozsahu, pokud by obé nebylo v odporu s platnými ustanoveními stav. řádu.

Že by budova, o kterou jde, nebyla význačnou po stránce historicko-umělecké, stížnost netvrdí. Sporná jest pouze otázka právní, zda svrchu uvedené omezení přehledným plánem jest při objektech tohoto druhu přípustným.

V tom směru dlužno vytknouti, že vlastník pozemku nemá se zřetelem k ustanovení § 364 o. z. o. bezpodmínečného nároku na to, aby svého pozemku libovolně stavebně využitkoval, nýbrž je v tomto svém právu z důvodu zájmů veřejných omezen, a to nejen normami stav. řádu, nýbrž i plánem polohy podle stav. řádu schváleným a rovněž přehledným regulačním a zastavovacím plánem podle zák. č. 88/20. Plán ten je ovšem normou sekunderní a disposice jeho musí býti kryty zákonem. Jde tedy o to, zda disposice přehledného regulačního a zastavovacího plánu, že určité budovy nesmějí v zájmu historicko-uměleckém býti měněny ve své konfiguraci půdorysné a výškové, jest kryta zákonem. Nss musil tuto otázku zodpověděti kladně. Neboť, stanoví-li § 1 zák. č. 88/20 výslovně, že přehledným plánem regulačním a zastavovacím má zaručen býti jednotný rozvoj Prahy s okolím též s hlediska uměleckého, plyne z toho, že plánem tím mohou a mají býti chráněny i zájmy a hodnoty umělecké. Tato ochrana vztahuje se nejen na tvoření nových uměleckých hodnot, nýbrž i na zachování dosavadních starých uměleckých památek. Tyto dochované hodnoty umělecké nemusí záležeti jen v architektonické hodnotě jednotlivých budov, nýbrž i v jejich vnější podobě a vzhledu se zřetelem na krásné uspořádání celých partií města. Ježto zachování tohoto vzhledu jest podmíněno právě zachováním obrysů jednotlivých budov, nelze shledati nezákonnou disposici přehledného regulačního plánu, kterou se stanoví, že určité budovy nesmějí v zájmu historicko-uměleckém býti měněny ve své konfiguraci půdorysné a výškové. Proti tomu mohl by se vlastník domu brániti jedině námitkou, že zachování vnější podoby a vzhledu domu, o který jde, nemá pro uměleckou hodnotu krásného uspořádání dotčené partie města významu, po této stránce však stížnost žádných námitek neformuluje.

Č. 10.838.

Stavební právo (Praha): Po sloučení předměstských obcí s Velkou Prahou není třeba, aby vyhláška o vyložení přehledného regulačního plánu týkajícího se území té které bývalé samostatné obce byla v této bývalé obci zvláště vyvěšena.

(Nález ze dne 8. listopadu 1933 č. 18.376.)

Prejudikatura: Boh. A 9663/32.

Věc: Karel R. v P. (adv. Dr. Fr. G. Steiner z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o přehledný regulační a zastavovací plán.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Vyhláškou státní regulační komise pro hlavní město Prahu s okolím z 22. května 1928 byl vyložen částečný přehledný regulační a zastavovací plán, kterým se upravuje území Malé Strany a Hrad-

čan s přilehlým územím Střešovic, Dejvic a Bubenče. Vyhláška tato byla mimo jiné vyvěšena také v magistrátní úřadovně břevnovské v době od 26. května do 22. června 1928. Že by byl st-l proti tomuto plánu v zákonné lhůtě nějaké námitky vůbec, zejména však u státní regulační komise podal, ze spisů patrno není. Teprve dne 30. dubna 1930 došlo přímo k min. prací od st-le podání, označené jako »žádost za schválení návrhu regulace«, v němž se uvádí, že při vyložení regulačního plánu Břevnova podali spolumajitelé usedlosti ..... vlastní návrh regulace, a že k oživení námětu předkládají jej znovu se žádostí za schválení.

Nař. rozhodnutím potvrdilo min. prací, přihlížejíc k předpisu § 10 zák. č. 88/20 vyložený plán tak, jak se na něm usnesla státní regulační komise, s některými podmínkami, jež zde v úvahu nepřicházejí, současně pak zamítlo »připomínky« podané dnešními st-li přímo u jmenovaného min. dne 30. dubna 1930 jako opožděné, k čemuž dodalo, že přes to připomínky ty uvážilo, avšak neshledalo důvodu, pro který by se mělo potvrzení předloženého plánu odepříti anebo omeziti měrou větší, než se stalo.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutím byla pro zmeškání lhůty odmítnuta žádost st-le a spolumajitelů usedlosti ..... z 30. dubna 1930, kterou žal. úřad označuje jako připomínky. Proti tomuto rozhodnutí vznáší stížnost celou řadu námitek formálního rázu a pak i námitku materiální nezákonnosti. Nejzávažnější námitky stížnosti směřují proti odmítnutí »připomínek« pro zmeškání lhůty. Stížnost uplatňuje 1. že přehledný plán nebyl vyhlášen pro Střešovice — tedy s účinkem pro území střešovické a pro majitele pozemků v tomto území, 2. že nebyl vyhlášen ve Střešovicích, ač zák. č. 88/20 v § 10 nařizuje vyhlášení v příslušných obcích, 3. že v přehledném plánu byla dodatečně provedena změna v ten způsob, že změnou barevného znázornění byly plochy označené původně jako sad soukromý dodatečně označeny jako sad veřejný, takže lhůta k námitkám proti této nové disposici nemůže se počítati ode dne vyhlášení plánu.

K 1. a 3. z těchto námitek dlužno zdůrazniti, že nss může podle § 6 zák. o ss zásadně rozhodovati jen podle stavu správních spisů, to znamená, že je skutkovým zjištěním úřadu poslední stolice vázán, pokud zjištění to není v rozporu se spisy nebo se nezakládá na řízení podstatně vadném. K 1. námitce zvlášť je ze správních spisů patrno, že ve vyhlášce o vyložení sporného plánu z 22. května 1928 výslovně se praví, že státní regulační komise vypracovala přehledný plán, kterým se upravuje území Malé Strany a Hradčan a s přilehlým územím Střešovic, Dejvic a Bubenče, a že tento plán bude dnem 26. května 1928 počínaje na dobu 4 týdnů veřejně vyložen v nové radnici. Tvrzení stížnosti, že plán nebyl vyhlášen pro Střešovice, je tedy v odporu se stavem správních spisů. Je sice pravda, že slova »a s přilehlým územím Střešovic, Dejvic a Bubenče« jsou ve vyhlášce tištěna jinou barvou typů než ostatní text této vyhlášky, ale z toho není ještě možno seznati, že tu jde o dodatek přičiněný teprve po vyvěšení vyhlášky. Kdyby bylo dokázáno, že jde o dodatek pozdější, což soud podle svých procesních norem nemá možnost zjišťovati, byl by tu sice dán důvod k obnově řízení správního, ale v nynějším řízení před

nss nelze k tomu hleděti. Bylo proto prvou námitku zamítnouti pro bezdůvodnost.

Totéž platí v podstatě o námitce, že změnou barevného označení určitých ploch byl přehlednému plánu dodatečně dán jiný dispositivní obsah a slušelo proto také tuto námitku zamítnouti.

Druhá z uvedených námitek, že vyhláška o přehledném plánu nebyla vyvěšena v obci Střešovicích, kterážto námitka má ovšem smysl jen jako námitka eventuální pro případ zamítavého vyřízení obou námitek předchozích, není důvodná, poněvadž Střešovice nebyly již v době vyhlášení předmětného plánu samostatnou obcí a nebylo proto třeba ve Střešovicích vyhlášku zvlášť vyvěšovati. Stačí tu odkázati na podrobné odůvodnění nál. Boh. A 9663/32, v němž byl názor tento již vysloven a odůvodněn.

Další námitce formální, že na námitky (připomínky) st-le a společníků nedostalo se jim v prvé stolici (státní regulační komisí) odpovědi, rovněž nelze přisvědčiti, neboť kdyby podání jejich z 30. dubna 1930 obsahovalo vskutku námitky nebo připomínky a nikoli pouhý námět na jinaké řešení regulace, neměli právního nároku na formální vyřízení od této komise, ježto řízení podle § 10 cit. zák. tvoří jednotný celek, v němž vyřízení námitek a připomínek dostane se stranám teprve při příležitosti potvrzovacího aktu min. prací (srov. Boh. A 6563/27, 6564/27, 8507/30, 8714/30).

Pokud jde o námitky materielní nezákonnosti, nemohl se jimi nss zabývati, poněvadž o nich žal. úřad nerozhodl a poněvadž ani v řízení správním nebyly vzneseny, kdyžtě, jak shora již uvedeno, st-l během lhůty, dané podle § 10 cit. zák. k podávání námitek a připomínek proti vyloženému plánu žádných námitek ani připomínek nevznesl, a také ve svém pozdějším podání se omezil výhradně na žádost, aby žal. min. vzalo v úvahu alternativní námět regulační, jejž on předložil. Nemohou proto tyto námitky ani podle § 2 ani podle § 5 zák. o ss býti předmětem soudní kognice a slušelo tedy stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 10.839.

Vojenské věci: Nárok vdovy po legionáři na zaopatřovací požitky, nežili-li manželé ve společné domácnosti z důvodů zdravotních.

(Nález ze dne 8. listopadu 1933 č. 18.380.)

Věc: Josefa R. v P. (adv. Dr. Čeněk Brune z Prahy) proti ministerstvu národní obrany o důchod vdovský.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-lka provdala se dne 14. dubna 1907 za Karla R., jemuž dne 3. srpna 1908 porodila syna Jaroslava. Při vypuknutí války nastoupil manžel st-lčin dne 28. července 1914 presenční službu vojenskou, upadl 8. září 1914 do ruského zajetí a přihlásiv se do čsl. zahraničního vojska byl do něho dne 18. října 1917 zařazen. Vrátil se do vlasti 15. září 1919. K žádosti z 24. července 1925, ve které uváděl, že v roce 1919 onemocněl plicní chorobou, pro kterou byl prý asi 4 měsíce léčen v ne-